

Sygn. akt II KK 279/19

POSTANOWIENIE

Dnia 22 października 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Zbigniew Puskarski

w sprawie **M. G.**

skazanego z art. 177 § 2 k.k. w zw. z § 1 k.k. w zw. z art. 178 § 1 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 22 października 2019 r.

wniosku obrońcy skazanego o wstrzymanie wykonania

od wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie

z dnia 12 lutego 2019 r., sygn. akt X Ka 1282/18,

zmieniającego wyrok Sądu Rejonowego w Pruszkowie

z dnia 8 października 2018 r., sygn. akt II K 1009/18

na podstawie art. 532 § 1 k.p.k. a contrario

p o s t a n o w i ł:

nie uwzględnić wniosku.

UZASADNIENIE

Do Sądu Najwyższego wpłynęła kasacja obrońcy skazanego M. G. od wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 12 lutego 2019 r., sygn. akt X Ka 1282/18, zmieniającego wyrok Sądu Rejonowego w Pruszkowie z dnia 8 października 2018 r., sygn. akt II K 1009/18. W skardze zamieszczono m.in. wniosek o „wstrzymanie wykonania kary pozbawienia wolności do czasu rozpoznania kasacji”.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Uznając to za zasadne, zgodnie z art. 532 § 1 k.p.k. obrońca powinien wystąpić o wstrzymanie wykonania orzeczenia zaskarżonego kasacją, a nie tylko wymierzonej skazanemu kary. Należy też podkreślić, że w świetle konsekwentnego

orzecznictwa Sądu Najwyższego instytucja wstrzymania wykonania orzeczenia ma wyjątkowy charakter, jako odstępstwo od zasady zawartej w art. 9 § 1 i 2 k.k.w., według której orzeczenie staje się wykonalne z chwilą uprawomocnienia (zob. np. postanowienia: z dnia 14 czerwca 2018 r., II KK 178/18, Lex nr 2506098; z dnia 15 lutego 2018 r., II KK 23/18, Lex nr 2449778; z dnia 18 listopada 2003 r., IV KK 347/03, Lex nr 152097). Przełamanie tej reguły i skorzystanie przez skazanego z dobrodziejstwa wspomnianej instytucji jest wprawdzie możliwe, jednak tylko wtedy, gdy przemawiają za tym szczególne względy. Zalicza się do nich widoczne już przy wstępnym oglądzie sprawy wysokie prawdopodobieństwo uwzględnienia kasacji, jak też ustalenie, że wykonanie orzeczenia przed rozpoznaniem kasacji może prowadzić do pokrzywdzenia skazanego przez to, że spowoduje dla niego dolegliwe i w zasadzie nieodwracalne skutki. We wniosku o wstrzymanie wykonania orzeczenia konieczne jest zatem wskazanie, że okoliczności te zachodzą oraz przytoczenie przekonującej w tym zakresie argumentacji. Tymczasem przedmiotowy wniosek w najmniejszym stopniu nie spełnia tych kryteriów, bowiem w żaden sposób nie został uzasadniony. Jakkolwiek, wbrew stanowisku prokuratora zaprezentowanemu w odpowiedzi na kasację, skarga nie jawi się jako oczywiście bezzasadna, tym bardziej jako niespełniająca wymogów określonych przez ustawę dla tego pisma procesowego, na obecnym etapie postępowania nie sposób przyjąć, że zachodzi wysokie prawdopodobieństwo, iż wykonanie prawomocnego orzeczenia doprowadzi do pokrzywdzenia skazanego, powodując dla niego dolegliwe i nieodwracalne skutki. Wynika to choćby z treści kasacji, w której zaznaczono, że „obrońca, jak i oskarżony, nie kwestionują winy oskarżonego w spowodowaniu wypadku” (chodzi o wypadek ze skutkiem śmiertelnym, przy ustaleniu, że skazany pozostawał pod wpływem środków odurzających), jak też z faktu, że w apelacji obrońca dopuszczał, jako rozstrzygnięcie akceptowalne dla ówczesnie oskarżonego, wymierzenie mu bezwzględnej kary pozbawienia wolności, tyle że w niższej wysokości niż orzekł sąd pierwszej instancji.

Mając powyższe na uwadze, uznano, że wniosek nie zasługuje na uwzględnienie.

